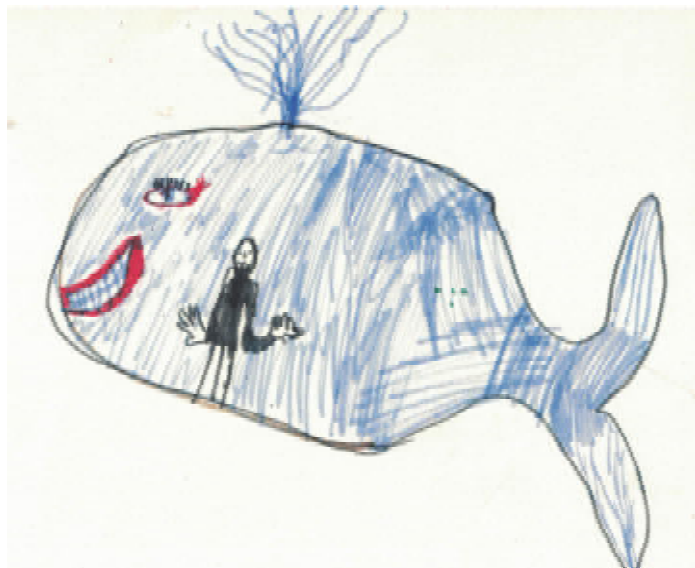

NEDELE 7. BŘEZNA 2021 BOHOSLUŽBY DRUHÝ DÍL POSTNÍHO SERIÁLU O JONÁŠOVI „Až na dno“

ÚVODNÍ SLOVA

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milost a pokoj od Pána Ježíše Krista, ať je s vámi se všemi.

Milé děti, milé sestry a milí bratři. Přeji vám dobré nedělní ráno. Vítejte na bohoslužbách, dnes budeme spolu slavit večeri Páně a naslouchat pokračování příběhu Jonáše. Dnešní třetí neděle postní se v tradičním církevním kalendáři nazývá latinsky „Oculi“. Oculi znamená „oči“ a souvisí to se vstupním žalmem 25., který nyní budeme společně číst.

INTROIT   Žalm 25, 12-22   (responzoricky)

¹² Jak je tomu s mužem, jenž se bojí Hospodina?

Ukáže mu cestu, kterou si má zvolit.

¹³ **Jeho duše se uhostí v dobru, jeho potomstvo obdrží zemi.**

¹⁴ Hospodinovo tajemství patří těm, kdo se ho bojí, ve známost jim uvádí svou smlouvu.

¹⁵ **Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy.**

¹⁶ Obrat' ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený.

¹⁷ **Mému srdci přibývá soužení. Vyved' mě z úzkostí.**

¹⁸ Pohled' na mé pokoření, na moje trápení, sejmi ze mne všechny hříchy.

¹⁹ **Pohled', jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí.**

²⁰ Ochraňuj můj život, vysvobod' mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě.

²¹ **Bezúhonnost a přímost mě chrání, svou naději skládám v tebe.**

²² Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

MODLITBA

Milý Bože, dnes k Tobě voláme z kostelní lodi nebo od sebe doma, ale někdy k Tobě voláme z hlubin bezedných, často to na nás není vidět, někdy to bravurně skryjeme i před svými nejbližšími, že už jsme na dně, že dál nemůžeme, že už padáme do rozbouřeného moře, možná i v tuto chvíli voláme z propasti.

Milosrdný Bože, ty nás znáš, a přesto nebo právě proto nás neopouštíš, to je pro nás pevná půda pod nohama, to je naše jistota, na kterou se můžeme v životě i ve smrti, v radosti i v trápení spolehnout. Děkujeme.

Prosíme, dej nám sílu ke změně, k obrácení, k následování, k modlitbě, k pomoci druhým. Odpusť nám naše úteky od tebe a přiváděj nás zase k sobě, vždyť u Tebe je spasení! Pro Ježíše Krista, našeho Pána a bratra Tě o to prosíme. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ Matoušovo evangelium kap. 8, verše 12-14

12 Co myslíte? Má-li někdo sto ovcí a jedna z nich zabloudí, nenechá těch devadesát devět na horách a nejde hledat tu, která zbloudila?

13 A podaří-li se mu ji nalézt, amen, pravím vám, bude se z ní radovat víc než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily.

14 Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezahynul jediný z těchto maličkých.

PÍSEŇ Svítá 232 Oči jsi mi dal

1. Oči jsi mi dal, vidět neumím; slepých lékaři, smiluj se nade mnou.
2. Uši jsi mi dal, slyšet neumím; hluchých lékaři, smiluj se nade mnou.
3. Ruce jsi mi dal, sloužit neumím; chromých lékaři, smiluj se nade mnou.
4. Ústa jsi mi dal, chválit neumím; němých lékaři, smiluj se nade mnou.
5. Život jsi mi dal, věřit neumím; vládce nad smrtí, smiluj se nade mnou.
6. Bližní jsi mi dal, mít rád neumím; tvůrce zázraků, smiluj se nade mnou.

<https://www.youtube.com/watch?v=Ti6jjthyOMc>

BIBLICKÉ ČTENÍ Jonáš 2

1 Hospodin však nastrojil velikou rybu, aby Jonáše pohltila. Jonáš byl v útrokách ryby tři dny a tři noci. 2 I modlil se v útrokách ryby k Hospodinu, svému Bohu. Řekl:

3 „V soužení jsem volal k Hospodinu, on mi odpověděl.
Z lůna podsvětí jsem volal o pomoc a vyslyšels mě.

4 Vhodil jsi mě do hlubin, do srdce moře, obklíčil mě proud,
všechny tvé příboje, tvá vlnobítí se přese mne převalily.

5 A já jsem si řekl: Jsem zapuzen, nechceš mě už vidět.
Tak rád bych však zase hleděl na tvůj svatý chrám!

6 Zachvátily mě vody, propastná tuň mě obklíčila, chaluhy mi ovinuly hlavu.

7 Sestoupil jsem ke kořenům horstev, závory země se za mnou zavřely navěky.
Tys však vyvedl můj život z jámy, Hospodine, můj Bože!

8 Když jsem byl v duši tak skleslý, Hospodina jsem si připomínal; má modlitba vešla k tobě ve tvůj svatý chrám.

9 Ti, kdo se šalebných preludů drží, o milosrdenství se připravují.

10 Já ti však s díkyvzdáním přinesu obět'; co jsem slíbil, splním. U Hospodina je spása!“

11 I rozkázal Hospodin rybě, a vyvrhla Jonáše na pevninu.

KÁZÁNÍ

Slovo Hospodinovo se stalo k Jonášovi a jeho život se obrátil vzhůru nohama. Jonáš dostal zvláštní úkol – zvěstovat nepřátelům, nadutým a krutým Asyřanům slova Božího soudu: Když se budete takhle chovat dál, špatně skončíte. A to by se Jonášovi moc líbilo, kdyby špatně skončili... Jenže on zná Hospodina a ví, že je milosrdný, neskonale milosrdný. Jonáš moc dobře ví, že se slovy Božího soudu přichází i slova Boží naděje: Ještě je tu šance na změnu. Vždycky je šance na změnu. Vstaň a jdi Jonáši, Hospodin tě volá. Ale Jonáš na tomhle Božím milosrdenství odmítá spolupracovat, vzteká se, práskne dveřmi, sestupuje do Jaffy, na loď, do podpalubí. Pryč, daleko od Hospodina, daleko od toho všemilosrdného Boha.

Ale dá se utéct od Hospodina? Tuhle otázku jsme si kladli už minule. A skoro se zdálo, že ne, že člověk může utíkat před Hospodinem, ale Hospodin ho tam doprovodí. Existuje však jedno místo, kde Hospodin není a právě tam se Jonáš na 3 dny ocitne. A možná to místo znáte, možná jste ho také už někdy navštívili. Otevírá se moře a Jonáš do něho padá a před námi se otevírá hororový kus Jonášova příběhu. Jestli se nám zdálo, že hlouběji už Jonáš nemůže sestoupit a dál od Hospodina, že už nemůže utéci, vždyť Taršíš to byl tehdejší konec světa, tak jsme se mýlili. Lodníci na rozbouřeném moři po ohromné snaze zachránit sebe i Jonáše se modlí k Hospodinu a nakonec hodí Jonáše přes palubu.

Být hozen přes palubu za normálních okolností znamená smrt, teda pokud někdo nepodnikne nějakou záchrannou akci. A tu záchrannou akci, jak jinak v tomto příběhu, podniká Hospodin. Ještě jednou se stalo slovo Hospodinovo. Zavolal plejtváka nebo keporkaka a dal mu úkol, který velká ryba na rozdíl od Jonáše, okamžitě splnila. Veliká ryba pohltila Jonáše.

Být hozen přes palubu je i zvláštní životní pocit - už se se mnou nepočítá, ostatní na mě zapoměli, neváží si mě, nevidí, kolik jsem toho pro ně udělal, jsem na obtíž. Hospodin, ale Jonáše neodepsal, sice teď padá přes palubu, moře se nad ním zavřelo, pohltila ho velká ryba, ale to ještě není konec příběhu.

Představuji si, jak se Jonáš loučí se životem, konečně neuslyší Boží hlas, myslí si, teď ho pohltila voda a nebude již. Ale stalo se něco neočekávaného. A Jonáš asi ani nechápe, co se stalo. Semlelo se to všechno tak rychle. Slyší zvláštní zvuky, kolem něho je tma, ale žije.

Dostal se tam, kam chtěl, daleko pryč od Hospodina. Sestoupil až ke kořenům hor, závory země se za ním zavřely, je sám, hluboce sám. Na lodi v podpalubí byl také sám, ale slyšel nad sebou pohyb lodníků, byl ještě v kontaktu se světem. Tady je to jiné, je sevřen zepředu i zezadu, v propastné tůni, omotán chaluhami.

Není kam dál utéci, už utekl od Hospodina, dostal se až na místo, kde Bůh není, do propastné tůně, odkud Hospodin odešel, do jámy, kde Hospodin nemluví, kde je člověk spoután jen svou úzkostí, depresí, hrůzou, tmou, preludy a prázdnotou. Tomu místu se taky říká peklo, a není to tak úplně místo, spíš stav. Jonáš zažívá, jaké to je být bez Hospodina. A to je myslím, to největší peklo, ztratit Boha a přitom vědět, co to znamená Boha ztratit. V břiše velryby, 20 tisíc mil pod mořem, hozen přes palubu, odloučen od lidí i od Boha, prostě na dně. To je peklo. A Jonáš si to uvědomuje. Cítí to, teď mu to dochází, že ten, kdo se drží nicotnosti, preludů, ten se připravuje o Hospodinovo milosrdenství. Jonáš je na konci sil, život ho opouští, ale i tady v té úzkostné tmě, v tom pekle, v puse najednou ucítí sladko, když si představí Hospodinovo milosrdenství, jeho lásku. A v tu chvíli se začne modlit. Trochu mi to připomíná syna z podoběnství o milujícím otci, také padl na úplné dno, že by i jedl slupky pro prasata, kdyby mu je dali, a teprve na tom dnu ucítil závan lásky a rozpomněl se na svého otce. A v tu chvíli se odrazil od dna a vydal se na cestu domů, do náruče svého milujícího otce.

Někdy prostě člověk musí padnout až na úplné dno a zažít peklo, aby se odrazil a našel cestu na hladinu. Ale všimněme si jedné důležité věci, možná Bůh není v pekle, ale my ho tam můžeme přivolat, svou modlitbou, svou touhou, jak říkal Sváťa Karásek „Bůh je tam, kde je věřen.“ Chut' jeho milosrdenství a závan jeho lásky je i v propastech našeho života, našich těžkých krizí. Jonáš zakouší, že u Hospodina je dobře, v jeho blízkosti je teplo, světlo, láska, všechno, co nebylo v břiše té velryby. ***I rozkázal Hospodin rybě, a vyplivla Jonáše na pevninu.***

Po třech dnech má zase Jonáš pevnou půdu pod nohama. Na útěku před Hospodinem, pryč, daleko se jeho život houpal o sto šest. Když se ocitl na úplném dnu, visel jeho život na vlásku. Ale teď se zas může svobodně nadechnout a taky si vydechnout, uf, je to za ním, teprve teď může zazpívat o tom, co prožil – ten hluboký žal z břicha velryby, s kterým v dějinách lidstva souznělo tolik žen a mužů i dětí.

Díky, Jonáši, za to, že jsi o svém stavu, o svém pekle, o tom, co jsi prožil, složil píseň, protože i já takové chvíle prožívám, i my se teď houpeme na vlnách beznaděje, všudypřítomné smrti a nejistoty a potřebujeme se něčeho chytit. A já se chytám toho, že když nás opouští život, radost, naděje, máme se rozpomenout na svého Boha, který je s námi i v těch bezedných hlubinách svou láskou.

Když máme pocit, že nemůže být hůř, máme se v důvěře obrátit na Ježíše Krista, který prošel peklem a zvítězil, po třech dnech byl vzkříšen. „U Hospodina je spasení!“ Haleluja!

PÍSEŇ EZD De profundis (Miloš Rejchrt)

1. Temnou, divnou mlhou bloudím sem a tam, černá s bílou smíchaly se spolu. Nevidím už, co je pravdy, co je klam, nevím, jdu-li nahoru či dolů.
Ref. Řekni slovo, řekni slovo, Pane, ať pomine tahle šedá tma, řekni slovo a zázrak se stane, uzdravena bude duše má.
2. Nerozeznám dobře okraj propasti, nevím, je-li na krok dosti místa. Strach mám, abych neupadl do pasti, kterou na mne pokušení chystá.
Ref. Řekni slovo, řekni slovo, Pane, ať pomine tahle šedá tma, řekni slovo a zázrak se stane, uzdravena bude duše má.
3. Přízrak noční sleduje mne potají, divné hlasy otázku mi kladou, divné hlasy otázku mi šeptají, k čemu věrnost, nač pohrdat zradou.
Ref. Řekni slovo, řekni slovo, Pane, ať pomine tahle šedá tma, řekni slovo a zázrak se stane, uzdravena bude duše má.

<https://www.youtube.com/watch?v=lzBMBwJiCOM>

VEČEŘE PÁNĚ

U Kristova stolu jsme **SPOLU**. Vytváříme společenství a Bůh je skrze Ježíše Krista v Duchu svatém mezi námi a s námi.

SLOVA VYZNÁNÍ VIN I SLOVA MILOSTI ZAZNÍ DIALOGICKY

Farářka: V písmu svatém čteme, že Ježíš zvedl svůj hlas – panství Boží blízko, vrať se, teď je čas.

Všichni: **Jako Mojžíš váhám, nemám vůbec nic.**

Farářka: Bůh však vodu dá nám, jdi a nehřeš víc.

Všichni: **S Jonášem chci utéct, nemám vůbec nic.**

Farářka: Úkol dá se unést. Jdi a nehřeš víc.

Všichni: **Jako žena lehká nemám vůbec nic.**

Farářka: S láskou se však setkám. Jdi a nehřeš víc.

Všichni: **Pyšně sbohem dávám, nemám vůbec nic.**

Farářka: Díky ti, zas vstávám. Jdi a nehřeš víc.

Všichni: **Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic, jen tvé slovo dané: Jdi a nehřeš víc, jen tvé slovo dané: Jdi a nehřeš víc**

SLOVO MILOSTI

„Věděl jsem, Hospodine, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem.“

Tato slova milosti řekl Jonáš a v tu chvíli se z Božího odpuštění a milosrdenství neradoval, protože platilo a platí i pro hříšníky a nepřátele, ale my se z toho radujeme a na znamení této radosti si popřejeme jen slovně s těmi, kteří nás obklopují: Pokoj Tobě.

Milující Bože,

Ty jsi učinil tento krásný svět,
abychom se z něho a v něm radovali.

Dal jsi nám Ježíše, aby se stal našim přítelem
a přiváděl nás k tobě.

Poslal jsi nám svého Ducha, aby nás spojil
v jednu Kristovu rodinu.

Za tyto divy tvé lásky ti děkujeme a spojujeme se spolu s anděly i s celým zástupem svědků v radostné volání:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech!

Slyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, poděkoval, lámal jej a řekl: **Veźmĕte a jezte, to je mé tĕlo, které se za vás lĕme. To ĉiňte na mou pamĕtku.**

Po večeři vzal kalich a řekl: **Pijte z něho všichni. To je kalich nové smlouvy zpečetĕné mou krví. To ĉiňte, kdykoli z něj budete pít, na mou pamĕtku.**

Jíme tedy a pijeme na tvou pamĕtku, Pane. Jako dík, že jsi přítomen mezi námi, když se sejdeme ve tvém jmĕnu.

Jako dík, že smíme být spolu jeden s druhým.

A prosíme o tvého svatého Ducha, aby posvětil nás i dary chleba a vína, které před tebe předkládáme.

Dĕkujeme ti, Pane, že jsi nás pozval na tuto hostinu. Amen.

POZVÁNÍ

Ježíš, náš přítel, zve i nás ke společnému chlebu a vínu. A zváni jsou všichni, velcí i malí, mocní i bezmocní, bohatí i chudí, zdraví i nemocní. Každý, kdo věří a vyznává, že si nevystačí sám. Že potřebuje pro svůj život Boží přátelství a Boží odpuštění.

Abychom splnili všechna hygienická nařízení, budeme přijímat víno z malých kalíšků, když ho dostanete, můžete víno vypít, kalíšky po vysluhování vína od vás vybereme, při večeři Páně zpívat nebudeme.

A tak již pojd'te, vše je připraveno.

Vysluhování

Vyslání: Jonáš v břicho velryby zakusil, že u Hospodina je spása. Vždyť Hospodin je Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný. Jděte v pokoji. Amen.

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY + MODLITBA PÁNĚ

Pane, děkujeme, je to úžasný dar, že jsi nás pozval být spolu v jednom kruhu, překonat naši různost, přijmout svou nedokonalost, odložit svou zlost, křivdu, závist a prosit o tvé odpuštění. Sytíš nás svou láskou a napájíš svým milosrdenstvím. Dej ať v síle tohoto pokrmu jdeme následujícím týdnem vstříc radostem i starostem, které přinese. Voláme k Tobě: **Pane, smiluj se.**

Každý máme na srdci své starosti, své blízké, jako sbor myslíme na naše sestry a bratry, kteří jsou nemocní, jsou v nemocnici, ztratili své blízké, jsou na hranici svých sil, trpí izolací a odloučením, nevidí světlo na konci tunelu. Jako sbor myslíme na naše město, na středisko a školu Diakonie, na naši zemi, na celý svět. Voláme k Tobě: **Pane, smiluj se.**

Milosrdný Bože, prosíme za ty, kdo mají trápení, prochází krizí a stydí se o tom s někým mluvit, chtějí to zvládnout sami, ale nezvládají. Prosíme, dávej i nám pokoru a odvalu mluvit o svých těžkostech, sdílet se s druhými, požádat o pomoc, dříve než je pozdě. Prosíme za ty, kdo prožívají bezmoc, protože neví, co se honí hlavou, čím se trápí jejich děti, partneři, rodiče, kamarádi. Prosíme zvláště za ty, kdo chtějí ukončit svůj život. Pane, promluv, staň se tvé slovo a zázrak se stane, naše duše bude uzdravena.

Voláme k Tobě: **Pane, smiluj se.**

PROSTOR PRO NAŠE OSOBNÍ MODLITBY.

Voláme k tobě spolu s křesťany na celém světě:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé je království i moc i sláva na věky, amen.

POSLÁNÍ

„Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Římanům 8,38-39)

POŽEHNÁNÍ

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

PÍSEŇ EZD 697 Moc předivná

1. Moc předivná nás tiše obestírá, a proto čekám příští uklidněn. Bůh je dnes s námi, svědčí naše víra, a bude s námi každý nový den.
2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi a věrně povede můj každý krok. Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi a s vámi prožít tento nový rok.
3. Mé staré srdce ještě prudce buší a těžce nese zlobu těchto chvil; ach, Pane, podej vyplašené duši svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí, jež trpce přetékaají přes kraje, my přijmeme jej, nechceme se trásti, vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý, na světě radost v jasu slunečním, pak prožitého dobře pamětlivi svůj život celý dáme službám tvým.
6. Své tiché světlo, jež se jasné skvěje, nech teple prozařovat naši noc. A dej, ať smíme spatřit obličej Svých milých, které provází tvá moc.
7. Když po vichřici soumrak plyne tiše, rád chorálu bych lidstva naslouchal a za zdmi slyšel nést se výš a výše tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.

<https://www.youtube.com/watch?v=AYem0gcOpRY>

OHLÁŠKY 7. BŘEZNA 2021

Dnešní bohoslužby pro vás připravila vaše farářka D. Dušková H.

Přejeme vám všem požehnanou neděli.

Včera proběhlo rozloučení s milou sestrou Olgou Šourkovou, ke kterému bylo možné se připojit i online, záznam bohoslužeb vděčnosti je možné najít na stránkách evangelického sboru v Praze na Jižním městě, myslíme na pozůstalé, na rodinu.

Ve středu v 18 hodin vás zveme na další Abecedu Křesťanství, tentokrát s tématem KŘEST a ve středu v 18:30 jsme zváni na online kafe se synodní radou, více informací na webových stránkách naší církve www.e-cirkev.cz

Celé postní období probíhá Postní sbírka Diakonie, ke které se v našem sboru tradičně připojujeme. Její výtěžek letos podpoří komunitní školku v Libanonu, kterou navštěvují děti syrských uprchlíků i děti z chudých libanonských rodin. Děti při bohoslužbách pro malé i velké vyzdobily pokladničku, do ní můžete vkládat své příspěvky a vedle na papír napsat své jméno a dar, který jste věnovali. Děkujeme!

Každou neděli můžete nosit trvanlivé potraviny nebo základní drogerii do kostela, na žádost našich sborových obvodních lékařů Dobročinný spolek Marta opět vyhláší potravinovou sbírku, tentokrát pro náš region. Děkujeme!!!

Minulou neděli se při sbírce vybralo 200 Kč, dnešní sbírka je celocírkevní a je určená na církevní tisk, prosíme, pamatujte na to a pokud máte o církevní tisk zájem, vzadu u vycházení si můžete prohlédnout, co naše církev vydává – Český bratr, sbírka kázání pro čtené služby boží, katechetická příprava pro nedělky a další. Je možné si cokoli objednat, předplatit.

Máme vyřídít mnoho pozdravů od rodiny Starých a s. Jeriové.

VZKAZ EVANGELICKÉ CÍRKVE LIDEM V PRVNÍ LINII

Naše synodní rada tento týden napsala Vzkaz evangelické církve lidem v první linii. Lékařům, zdravotním sestřám a bratrům, sociálním pracovníkům, pečovatelům, sanitářům a dalším zaměstnancům zdravotnických zařízení a zařízení sociálních služeb. Snažila jsem se dopis přeposlat našim zdravotníkům, Diakonii, těm, kdo pracují v sociálních službách, bude jen dobře, když ho pomůžete dále šířit – tak, aby se dostal ke všem, kdo pomáhají zvládat současnou těžkou situaci s pandemií covid-19.

Vážení a milí,

v této době zuřící pandemie nesete na svých bedrech velký díl břemene, které doléhá na nás všechny. Sloužíte obětavě v první linii, naplno tváří v tvář utrpení. Musíte se více než kdykoli předtím vyrovnávat se skutečností, že vaši pacienti umírají, že zdroje materiální i lidské, které máte k dispozici, jsou omezené.

Ujišťujeme vás o tom, že to je břemeno nás všech. Víme, že děláte vše, co je ve vašich silách, dokonce více, než je možno chtít a očekávat. Ale častokrát není v lidské moci smrti zabránit. A je nesmírně těžké přijmout svá omezení a bezmoc.

Myslíme na vás s porozuměním, s obdivem, s láskou. Jako jednotlivci i společenství našich sborů se modlíme za uzdravení nemocných, za úlevu v jejich utrpení a umírání, modlíme se za trpělivost a naději jejich blízkých a také za sílu a naději pro vás lékaře, sestry, pečovatele.

Ze srdce vám přejeme, abyste nacházeli oporu u svých blízkých, nadřízených, přátel, sousedů. Abyste našli dobrou odbornou pomoc supervizní a psychoterapeutickou. A také duchovní.

Naši nemocniční kaplani a faráři (www.e-cirkev.cz/pomocvpandemii) tu nejsou jen pro věřící, může se na ně obrátit kdokoli, kdo hledá pochopení, posilu a povzbuzení. Jsme si jisti, že podobně to vnímají i ostatní církve.

Pán Bůh vám žehnej“

Synodní rada Českobratrské církve evangelické:

Daniel Ženatý
synodní senior

Pavel Pokorný
I. náměstek synodního seniora

Ondřej Titěra
II. náměstek synodního seniora

Vladimír Zikmund
synodní kurátor

Jiří Schneider
I. náměstek synodního kurátora

Eva Zadražilová
II. náměstkyně synodního kurátora

A ještě s Vámi takto sdílím komentář o svobodě Martina Fendrycha ze dne 23. února 2021 na aktualne.cz a těším se, že až skončí všechna omezení, pozveme k nám na živou debatu 😊

Přišel čas pro jinou svobodu, jež se ohlíží na druhé, dokonce jim dává přednost

Vláda by měla sestavit národní záchrannou skupinu, složenou z pozice i opozice, která by společně hledala cestu, řešení. Bez ohledu na blížící se volby.

Pacientů s covidem ve vážném stavu napočítáme nejvíc od začátku epidemie. Nedaří se nám z maléru vyhrabat, ač nás po mnoho měsíců svazují tvrdá omezení. Mnozí mladí lidé se cítí zoufale, jak ve vězení, upadají do depresí. Starší se do příštích dnů a týdnů dívají se strachem. Vláda se po roce maléru pokouší spolupracovat s opozicí, pozdě, ale přece.

V Česku umíme hledat viníky, házet vinu na druhé, sebe z odpovědnosti vynechávat. Jenomže v době nákazy už pravdě neunikneme - víme dlouho, jak málo schopnou vládu máme (v pondělí to potvrdil Ústavní soud svým nálezem o vládním omezení maloobchodu a služeb) a že řešení leží na nás. Odpovědnost už nemá smysl svalovat jen na Babiše, Hamáčka, Blatného, Schillerovou, Havlíčka. Odpovědnost neseme my. Výmluva, že vláda nefunguje, nikoho nezachrání.

Po roce 1989 nám zachutnala svoboda. Komu by nechutnala, že. Jenom jsme si nevyjasnili, co svoboda vlastně obnáší. Mnoho tuzemců ji chápe jako "já", nikoli "my". Jako volnost pro sebe, sobeckou svobodu, jež nebere ohled na druhé. V tomto pojetí můžeme jak premiéra, tak prezidenta řadit mezi "velmi svobodné" osoby. Dokud mohou, pokud jim to umožníme, dělají si, co chtějí. A jde jim to od ruky. Příliš se však od nich nelišíme, svobodu mnozí chápeme jako "já můžu", "já potřebuju", "já chci", "já nechci".

Po roce trvající pandemii přišel čas pro jinou, náročnější svobodu, kterou masivně nevyznáváme, chápe a praktikuje ji jen menšina. Pro svobodu, jež se ohlíží na druhé, dokonce jim chce dávat přednost. Hlásíme se poslední léta vehementně ke "křesťanské civilizaci". Připomeňme tedy, že v Bibli, v epištole Filipským čteme "v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe". Hle, jiná svoboda.

V době covidu-19 to platí stonásobně. Nadávat na ministra zdravotnictví nepomáhá. Sami víme, co máme dělat: dodržovat ta obyčejná pravidla. Omezit kontakty. Když už se kontaktují, tak nasadit respirátor, ač je to nepříjemné a cizí. Mýt si ruce a myslet na to, co dělám. Udržovat distanc, i když jsem "objímací", dotykový typ. V podstatě banální.

Před týdnem jsme dostali my, "svobodní" Češi, sami o sobě dost drtivou zprávu. Zástupci Světové zdravotnické organizace (WHO) v Česku a České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně zveřejnili výzkum, který popisuje, jak se chováme k druhým, jak na ně (někdy doslova) kašleme. Jistě, zdaleka ne všichni, avšak opravdu zarážející množství z nás.

S příznaky covidu zůstává doma 46 procent lidí. Jen méně než polovina. Zřejmě jeden z důvodů masivního šíření viru. Mytí rukou, nošení roušek a zachovávání rozestupů nedodržuje 16 až 33 procent populace. A další hrůza: 45 procent Čechů (v srpnu 57 procent) považuje epidemii za mediální bublinu. Jen 18 procent dotázaných nákazu považuje za vysoké riziko, jejich podíl se ani s vývojem epidemie příliš neliší.

Sundej ten respirátor, nebud' trapnej

Tak velké množství Čechů dokázalo pokrýt pojem svobody, druzí jsou jim lhostejní. Machrují, skoro dvacet tisíc mrtvých, kteří zemřeli i kvůli covidu, považují za nesmysl. Proč? Aby neměli strach? Aby sebe nemuseli omezovat?

Tohle je malér. Už nejde jen nadávat na vládu, ti mrtví jdou za námi, jsou spojeni s naší vinou, nemáme "jedni druhé za přednější než sebe". A nemylme se, nejde jen o popírače a frajery, kteří na ochranu sebe i druhých kašlou a mylně to vydávají za svobodu. Jde taky o ty z nás, kteří je vědomě nechávají na to kašlat, protože nechtějí vypadat blbě, dělat potíže, otravovat, bojí se konfliktů.

Kdo z nás nezažil podobnou situaci: "Proč máš ten respirátor? My už covid měli! Klidně to sundej, víš, že chrání jen tebe, ne?" (Ne, nevím, není to pravda.)
Nebo: "Nebud' trapnej a sundej to, špatně tě slyším. A dej si panáka." Nebo: "Přijdeš? Slavíme narozeniny (padesátiny, třicátiny, šedesátiny)". (Ne, nepřijdu, nejsem magor.) "Nech toho, přijdou všichni, už jsem to obvolal, tak nám to nekaž."

Do toho další situace, jež útočí na naši svobodomyšlnost a odvalu. Velké i menší výroby. "Jestli někdo z vás půjde k doktorovi a bude mít covid, nesmí říct, že byl v práci, jinak..." (To není vymyšlené, toto je podle mnohých ne zrovna řídká realita.) Najednou se ukazuje, že jsme-li svobodní, musíme riskovat střet se šéfem, vyhození z práce. Vracíme se k poznání, že svoboda něco stojí. Jiná situace: kolegyně nosí roušku halabala pod nosem. Mám jí říct, ať si ji nandá, nebo odejde? Mám tu dospělou osobu "napomenout"? Nebudu za blbce, hnidopicha, sraba...?

Svolat národní záchrannou skupinu

Je to dnes hodně na nás. Jistě, vláda působí chaoticky, neumí s námi mluvit, a přece to, co nařizuje, většinou sedí, jen je toho málo a jedná nedůsledně. Proto už nestačí jen naše dodržování základních pravidel, aby byla pandemie zabrzděna. Velkou roli hraje stát, se kterým stále méně počítáme, chybí mu přesvědčivost, nemá naši důvěru. I on se od svých pseudodržitelů (Babiš) potřebuje osvobodit.

Jak se stát může oprostít od nedůvěry? Pokorně, znovu a znovu vysvětlovat a prosit. A protože to neumí, ministři na to nemají, měl by si vybrat odborníky, kteří pro něj zatím nepracovali (záměrně říkám "stát" a ne "Babiš", protože jsme si omylem, chybně navykli vnímat stát jako Babiše, což nám vnutili jeho marketéři), a svěřit to jim.